

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

Vin pe pământ cuvânt pentru judecata făpturii și pentru încununarea celor ce cu răbdare și cu nădejde împlinesc porunca Mea prin care i-am spus omului să-L iubească pe Dumnezeu și iubindu-L pe El să știe să iubească între pământ și cer, căci iubirea este pentru Dumnezeu de la om, și pentru om de la Dumnezeu.

Vin pe pământ cuvânt, vin din cer pe pământ cuvânt, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și Acești trei Una sunt și un singur cuvânt: Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

O, popor al cuvântului Meu, pe credința ta în venirea Mea Mă sprijin când vin, și grăiesc tăind văzduhul cu cuvântul Meu ca să fiu auzit pe pământ, iar cei ce Mă aud venind, Îmi deschid, și Eu intru la tine ca să nu stai tu fără Dumnezeu pe pământ, că pe pământ e omul fărădelegii, care Mă vrea pe Mine în cer, nu pe pământ cu el, nu pe pământ cu tine ca să Mă audă și să Mă creadă din statul Meu cu tine pe pământ. El însă nu știe să învețe, nu poate decât ca pe pământ, nu vrea să știe despre cerul Meu, despre venirea Mea cu cerul la tine, despre cuvântul Meu care a venit cu judecata lumii și a fărădelegilor ei, căci porunca pe care i-am dat-o Eu omului, stă acum față în față cu omul, și nu mai are unde să se ascundă de ea și nu mai are cum să nu mai creadă în ea și în Mine omul, fiindcă ea îi cere omului răspuns, și nu cu orice poate el să răspundă poruncii vieții, căci viața din om trebuia să fie ascultare de Dumnezeu, fiindcă nu altceva înseamnă să aibă omul viață și răspuns bun înaintea Mea acum când vin să cercetez rodul de pe pământ și când fiecare stă în fața venirii Mele vrând nevrând, crezând necrezând, cu roadele vieții lui.

O, poporul Meu, stau în mijlocul tău cuvânt, că pe pământ nu mai este nicăieri, nicăieri loc unde Eu să pot să-Mi plec capul și să fiu primit și cunoscut și iubit și ascultat ca un Dumnezeu Care Și-a pus viața pentru om. Vin să-Mi rostesc cuvântul peste pământ acum când omul fărădelegii mai stă încă mare și tare pe scaun părut sfânt. Este scris în Scripturi să vin, și dacă n-ar fi scris, n-aș veni. Era scris în Scripturi să vin să Mă fac om și să Mă las bătut în cuie pe cruce și să fiu așezat în mormânt și să înviez apoi, și să Mă duc iarăși la Tatăl ca iarăși să vin să judec viii și morții, și Eu nu pot să las Scripturile neîmplinite toate. O, cum era cu puțință să nu împlinesc Scriptura aceasta care a spus să vin să judec viii și morții, și apoi să împărătesc de-a pururi și să dau omului viața veacului ce va să fie după cum fiecare om și-a lucrat-o prin cele ce a făcut în trup pe pământ pentru viața lui cea de veci!

O, poporul Meu, nu știe omul să creadă că Scripturile lui Dumnezeu se împlinesc negreșit. Viața ce va să fie a fiecărui om, în trup trebuie să și-o zidească omul, în însuși trupul său în care trebuie să locuiască Dumnezeu și nu el, dar el a făcut-o pe prostul că nu știe, o face pe prostul că n-a știut această taină, dar ca să-și ia medalii și diplome de om deștept și mare, acolo n-o mai face pe prostul. Nici cel ce și-a luat nume și rang de om sfințit lui Dumnezeu n-a făcut-o pe prostul, dar că va da seama de ceea ce va semăna în trupul său, o face pe prostul că n-a știut, că n-a crezut, că n-a văzut, că n-a auzit. Eu însă Mă vestesc în lung și în lat de la o margine până la cealaltă a cerurilor, și porunca rostită de Mine peste om pentru viața lui cea veșnică, își va cere răspuns de la fiecare om, căci Dumnezeu este adevărat prin tot cuvântul Său. Amin.

Cerul este scaunul Meu de domnie, iar credința ta în scripturile venirii Mele este așternut al cuvântului Meu peste pământ, popor al slavei cuvântului Meu! Omul fărădelegii s-a așezat peste tot pe pământ și își zice că nu vin, că nu mai vin, că nu știe când vin, dar Eu știu că el Mi-a socotit bine venirea, așa cum magii cei de acum două mii de ani Mi-au aflat-o și M-au aflat apoi, și au văzut Scriptură împlinită și au vestit-o, și a rămas ea până azi adevărată împlinire, și se

luptă cu Mine omul fărădelegii să câștige el cerul și pământul, și nu-i ajunge numai atât, ci voiește să pună împărat păcatul lui peste acestea ale Mele. Iar Eu scriu cu putere și cu mânie sfârșit omului fărădelegii și început poporului sfinților, căci în însuși trupul lui își zidește omul veșnicia ori pentru Dumnezeu, ori pentru el. Amin.

Mă sfâșie durerea de la întunericul minciunii care de peste tot se naște și își pune numele „om“, dar Eu sunt tare ca un Dumnezeu înviat dintre morți, iar acum tot din mijlocul morților, cei de deasupra pământului, stau biruitor atotputernic și nimicesc prin cuvânt minciuna și scriu peste ea sfârșit. Amin.

Mă slăvesc cu cuvânt plin de putere și cu coborâre de sfinți, și le dau glas, că e serbare de arhieriei cerești, care în însuși trupul lor și-au zidit cer nou și pământ nou și patrie pentru Dumnezeu în ei și nimic pentru ei în ei, căci așa sunt sfinții Mei pe pământ, și cu ei am biruit mereu minciuna omului, și cu ei biruiesc mereu și cu ei zidesc veacul ce va să fie și îl voi așeza pe pământ. Amin, amin, amin.

– *Noi, Doamne al celor sfinți și Părinte al veacului ce va să fie curând, curând pe pământ pentru sfinți și pentru bucuria Ta cu ei, noi în însuși trupul nostru Te-am zidit și Te-am mărturisit Dumnezeu adevărat între oameni, căci lucrarea Ta din cerul cel nevăzut, în sfinți o săvârșești.*

Ne-a fost milă de Tine pe pământ, nu de om, Doamne! Plângeam de mila Ta când Te vedeam pribeag după om, și pe diavol în om chinuind omul, și apoi om pe om chinuindu-se prin pizma diavolului, iar noi plângeam că nu aveai Tu și nu diavolul casă în om. Ne-am sfințit cu post și cu rugăciune și cu milă de Tine, și apoi l-am certat cu putere pe diavolul, să iasă din om, să iasă în numele Tău rostit de noi înaintea lui și a omului dat rob diavolului. Plângem și azi de mila Ta, de lacrima Ta de la oamenii de azi ai fărădelegii, și cuvântăm cuvânt cu putere în numele Tău și spunem așa:

Să te certe Domnul pe tine, diavole, tată al minciunii care ți-ai pus nume sfânt! Să ieși de sub haina cea cu față de sfânt, să ieși cu tot cu omul de sub ea și să te arăți cine ești și ce faci în loc părut sfânt, și să te depărtezi din fața oamenilor care nu te cunosc de tată al minciunii și să dai loc slavei Domnului, cuvântului Domnului care păstorește spre viață și spre adevăr lumea, că nu tu, ci Domnul a făcut lumea, iar tu, de la început ai fost mincinos și ai acoperit cu minciună lumina care acum te nimicește cu strălucirea venirii Domnului întru lumină cu zeci de mii de sfinți. Amin.

Noi, arhieriei ai Domnului, slugi ale venirii Lui, vase ale iubirii Lui, te certăm, te numim pe nume, diavole, tată al minciunii, să cazi cu zgomot mare, să fii rușinat de-a pururi, tu, și slujitorii tăi, care au înșelat și înșeală pe oameni sub nume de dumnezei adevărați când ei sunt case ale tale și nu ale poruncii lui Dumnezeu! Să te prăbușești cu tot cu scaunele mării tale diavolești cu care te-ai cuibărit în cei ce mint numindu-se slugi ale Domnului, căci Domnul vine, și toți vor sta în fața venirii Lui cu roadele vieții lor. Amin.

Ieșiți, voi, diavoli, din omul stăpânit de voi! Ieșiți țipând cu groază de fața Domnului, Cel ce a făcut cerul și pământul și pe om, și să vă apuce spaima la auzul cuvântului lui Dumnezeu care cheamă morții spre înviere și pe om la pocăință ca să fiți voi rușinați și zdrobiți pe veci, căci Domnul, Fiul Tatălui Savaot, este Stăpânul, și este Cuvântul Tatălui. Amin.

Ieșiți, voi, diavoli, din loc părut sfânt și dați loc puterii Domnului și împlinirii cuvântului Lui și a proorociilor Lui peste țara Lui română, care va fi țara sfinților Domnului! Amin.

Supuneți-vă, voi, slujitori ai minciunii diavolești și pocăiți-vă înaintea oamenilor, îndemnându-i și pe ei la pocăință. Scuturați-vă de păcate și cădeți cu fața la pământ și căutați pe omul cel plăcut lui Dumnezeu ca să vă facă împăcarea cu Tatăl. Iar dacă nu veți asculta așa, citiți în Scripturile care vă spun că sluga cea care a știut porunca stăpânului și nu a împlinit-o, va fi bătută mult. Amin.

Așteaptă Domnul după pocăința voastră, slujitori care v-ați pus unii pe alții în loc știut sfânt și din care ați făcut ascunzătoare de tâlhari de suflete. Aplecați-vă, căci glasul Domnului răsună din mijlocul neamului român peste pământ, și nu fiți surzi, și nu fiți orbi, că la Dumnezeu nu încap povestea cu „popa-prostu“, ci încap duhul pocăinței care spală omul la inimă și la trup spre iertarea păcatelor. Treziți-vă, că așteaptă Domnul pe lângă voi să dezlegați lanțurile arhierelui cel dintre voi, care vă va scrie împăcarea cu Tatăl, prin pocăință spre iertarea păcatelor. Amin.

Noi, Doamne, de lângă Tine am cuvântat peste cei ce greu se trezesc la glasul Tău, că ne e milă de Tine pe pământ și în cer. Plângem de mila Ta înaintea celor necredincioși. Plângem de lacrima Ta de la omul minciunii care stă în locul Tău păstorind lumea spre moarte, spre groapă, Doamne, dar țara română e locul în care Tu aștepti învierea morților și viața veacului ce va să fie, e locul în care Tu aștepti împăcarea omului cu Tatăl, căci Tu în ea vii cuvânt de înviere din moarte ca să-i tragi pe toți la Tatăl. Amin, amin, amin.

– Eu, sfinți ai Mei iubiți, așa am spus când eram cu ucenicii pe pământ: «Când Mă voi înălța, îi voi trage pe toți la Tatăl, căci voi veni pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă, și apoi voi sfârși». Voi sfârși cu viața omului și voi începe cu viața Mea în om și voi face pe pământ popor de sfinți. Așa lucrare lucrez Eu acum pe pământul român, și voiesc să Mă audă românii și să se apropie să-Mi cunoască venirea și lucrarea ei și să calce pe urmele celor ce se sfințesc pentru venirea Mea în însuși trupul lor, căci Eu trebuie să trăiesc în om și nu omul, și această viață voiesc s-o aduc pe pământ, și cu sfinții o aduc. Amin.

Iar voi, copii care Mă purtați cuvânt din cer pe pământ, ascultați numai de Mine, căci timp nu mai este, ci este numai Dumnezeu. Ascultați bine și mereu de Mine, și lucrați așa cum vă dau să lucrați. Și toți cei care voiesc să lucreze, așa să asculte, căci vai celor ce nu ascultă, fiilor copii! Voi în om să nu vă împiedicați. Voi în loc să nu vă opriți. Voi din lucrul Meu cu voi să nu stați, ci stați ochi și urechi numai la Mine, Domnul și Învățătorul vostru, că fi-va să lucrăm numai din cer pentru gătirea sărbătorii cincizecimii lucrării cuvântului Meu pe pământul român, pe pământul întoarcerii Mele. Puneți poporul cuvântului Meu în pregătire cu duhul și cu trupul. Spuneți-i să stea la masa cerului și să fie pe ea Domnul trup și cuvânt. Amin. Și să se întărească masa Mea și ceea ce Eu am făcut să fie și să se lucreze, iar voi știți ce grăiesc când grăiesc, și spuneți-i și poporului Meu tot ce am să-i spun, căci el știe bine de la Mine că viața trebuie să și-o zidească fiecare în însuși trupul său, cu ascultare de Dumnezeu. Amin.

O, copii învățători, să vă asculte poporul Meu! Amin. O, copii învățători, dați drumul slavei cuvântului Meu din voi, că pe voi trebuie să vă asculte pământul tot și tot ce e pe el. Și dacă vă întreabă cineva pe voi care vă este numele vostru pe pământ, voi să spuneți că numele vostru este: Cuvântul lui Dumnezeu, și adevărată să fie mărturisirea voastră, fiilor purtători ai cuvântului Meu spre om. Amin, amin, amin.

30-01/12-02-2005